

Landskap: Halland Upptecknat av: Rön Jansson
 Härad: Höle Adress: _____
 Socken: Västarp Berättat av: August Nilsson
 Uppteckningsår: 1942 Född år 1860 i Vindrop, Västarp

Uppteckningen rör Bäckamannen sid.

troddes orsaka sjuk-

dom på kor och hur

det botades

2.

H. G. 21.

Gaenisse

3.

Kalenderdagar

4.

Ullma k. 20

Julgranen

5.

H. G. 17

Hjälkåre (neg.)

5.

Ullma k. 25

I Mörkullen i Västarp

6.

Styringen

7.

Ullma k. 24

Odens jakt

8.

Ullma k. 28

Bäckhästen

9.

H. G. 21.

Skogsruan

10.

Trullen vid

ACC. N:R. M. 8783: 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen för Snitstuga och Kin-
skallar sid. 10
Långfredagsris -" - 12
Fastlagsbullar 12
Lägga sig i dags-
ljus 12.

1
Ums. k. 9.

L. W. F. 42

H. G. 14.

Bäckamannen.

När kor fingo en eller an-
nan åkomma. ansåg Nils Pers-
son (Helle Püllens Nils), att det var
bäckamannen, som gjort det.
Nils sa: "Det är bäckamannen.
Låt me få en "klam" och ett
rep ska: ja låta bäckamen-
nen så." På en plats skulle
han ha spik och binda b. i
en träd. B. "stutta" igen, så att
N. hade en väldigt besvär att
få b. med sig. Någon gång
kunde gåren bättre sig, men han
hade också en del medecin

ACC. N:R. M. 8783:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gaenisse.

Den som var omsig om skälte
sig bra sades ha gaenisse.
Det var en liten pubbe med
röd mössa. Somliga sade
sig ha sett honom. Hos en
bond i Vindrup sades det fin-
nas en gaenisse. Gammanna
vara "for trädna", för att det gick
honom bra. En dörr skulle all-
tid stå upp^{en} på en gaenisse kon-
st komma in.

3

ACC. NR. M. 8783:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kalenderdagar.

Man hade ej precis verkända
dagar, då säden skulle sås. utan
det fick vara, då jorden kom
påd sig. Kornet skulle sås
i 6:e veckan, ty det tälde ej
frosten. Somliga såg efter, men
bächen frös på vintern och
skulle så kom därefter. Men
i min tid var det ej många,
som rättad sig efter det.

ACC. NR. M. 8783:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julgran.

5 —
Julgran har varit så länge be-
känns minnes. Men det var inte
på alla ställen man hade julgran.
Man hade dock inte så mycket
pydrad: granen som nu.

Hjälkare.

Hjälkare talade man om en
del, men inte särskilt.

ACC. NR. M. 8783:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Smörkullen.

Smörkullen ligger i Båstap. Där
fanns trappor i hallen och liksom
en vagg av sten. Men sannars
var det inga historier om kullen.

Något om Hällebach och berget där
talades det ej (något) om.

ACC. NR. M. 8783:7

Myringen

Man bör konstiga löte i
mossar ibland. Det var råbockar-
na, som skrek. Man sad, att det
var myringen, som skrek. Det
var kirjare, som skulle ha sänkt
sig i mossor. Det var ingen sär-
skild mosse, som myringen an-
sag hålla till i.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

ACC. N:R. M. 8783:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Odens jakt.

Odens jakt kändes "titi" för om
kvällarna. Det var en sorts fåg-
lar, som pepa i luften, de voro
ute och flägo på kvällarna
Många sade "Odens konga" istället
för Odens jakt.

8

ACC. NR. M. 8783:9

Bäckhästen.

Bäckhästen talade men om något
men inte mycket. Han när
jorddunster stego upp från mor-
ken syntes en sken. Det var på
sinlenta marker, men så få-
dara sken. Han sade, att det
var Bäckhästen, som var ute
med sin lykla.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

ACC. NR. M. 8783:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Skogsman och trollen.

Skogsman talade man om till grund. Vid Klinte källa och Snibbe-fluga bodde näjon, (trau) som lånade av falcken intill. De lånade bröd och diika och de lämnade alltid "rejält" igen. Var de fina det, vet jag ej säjer berättaren. De gjordes folk till näjon skada. Men det var ändå många, som vore rädda för Snip, som bodde inne i stegen i hysen. ty man skrämdes barn, som ej vore snälla med att Snip tog dem.

ACC. N.R. M. 8783: //.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Långfredagsris.

Långfredagen var det fråga om
än komma upp tidigt. Men
nars kunde man på långfredags-
ris ar dem, som vora tidigare uppe

Fästlagsbullar.

För 60 eller 70 år sedan hade man
ej mycket med bullar. Men faste-
långsmåndag skulle man ha
(fästlagsbullar) dagen efter var
faste-kaketisdag. Bullerna ätos
till kaffe ibland till varm
mjölk.

// —

ACC. N:R. M. 8783:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lägga sig dagsljus.

Man skulle lägga sig i dagsljus
tidigt torsdagar i Tor. Det blev dock
inte av, än man gjorde det
alltid. Men efter den 1. maj sedan
man hört majdjungarna, skulle
man ej ha tänkt. En del hade
inte tänkt tidigt torsdagar i Tor
men endast den kvällen. Hade man
tänkt då, fick man åter att leta ^{efter}
bestämen ute på utmarkerna.

12